

[Ellefsen]

Det næste skridt bliver at vedtage en lagtingsfinanslov, som medfører en ændring i udviklingen i de offentlige udgifter på Færøerne. Især lagtingsfinansloven er afgørende for, om det vil lykkes for den nuværende koalition at vende den økonomiske udvikling på Færøerne den rigtige vej eller ikke. Herudover er der i koalitionsaftalen aftalt en række ændringer inden for de forskellige samfundsområder, herunder også på fiskeriområdet.

Vi er opmærksomme på, at de gennemførte tiltag alt andet lige vil medføre problemer, som er velkendte i bl.a. Danmark. Den planlagte, meget kraftige opbremsning inden for såvel offentlig som privat anlægsvirksomhed vil i første omgang fjerne den negative arbejdsløshed eller rettere sagt overbeskæftigelsen dækket af fremmed arbejdskraft, som de sidste års ansvarløse økonomiske politik har medført. Senere vil der uden tvivl vise sig tendenser til direkte arbejdsløshed. Disse problemer vil blive taget op med det samme og forsøgt løst bedst muligt.

Som det ses – og hvis det ellers kan være Folketinget til nogen trøst – burde Danmarks økonomiske problemer være forholdsvis lette at løse. Hvis jeg tager fejl, hvilket jeg ikke håber, så ser det unægtelig noget vanskeligere ud for os, som skal løse de færøske problemer.

Breckmann (Fær.):

»These are the best of times, these are the worst of times«, skrev Dickens om udsigterne og omvæltningen i Frankrig ved begyndelsen af vor verdslige og totalitære tidsalder for just 200 år siden.

Slemme tider, idet tingets grand old man bliver sat under mistanke, vel mest fordi han er symbolet på dansk værdikonservatisme. Man slipper jo ikke ustraffet – og bebrejdt først Vestens intelligentsia – hvis vore velgørere, selvfølgelig i det fjerne, under dække af udlændingepolitikken først får skovlen under én. Slemme tider, når skyldtyngede medløbere på midten støtter venstreorienterede internationalister imod en gentleman som Ninn-Hansen som formand.

Men dog gode tider, for som der står i folkevisen: Her er tabt, og her er vundet, der sørges på begge sider. Så oplevede vi i kølvandet på dette nederlag den glæde, at det lykkedes at få en værdig ny formand, samt at den borgerlige regering ved ministerrokaden blev fornyet og

dynamiseret. Til lykke med udnævnelserne og held med arbejdet!

På Færøerne oplever vi nu dårlige tider. For første gang har statsministerens rådgivende udvalg vedrørende Færøernes økonomi aflagt to besøg samme år – med god grund. Dets dom i foråret over det forrige socialistiske landsstyres uansvarlige politik var meget hård. Økonomien var glohed med overforbrug og vildt urentable investeringer i landsstyrets fantasiprojekter til lands og til vands. Den livsnødvendige eksport stod i stampe i 3 år, mens det offentlige og følgelig det private forbrug steg i himmelflugt. Finansloven voksede 50 pct. på kun 4 år, efter dansk målestok svarende til en vækst på 100 mia. kr.

Det politisk beordrede tvangssalg af vores nye handelsskibe for en slik til bl.a. danske rederier, der nu med gunstige rater tjener godt på det, indsnævrede det færøske indtjenings- og beskæftigelsesgrundlag. Det socialistiske landsstyres erhvervsfjendtlige politik med ensidig nedskæring af prisstøtten til fiskeskibene tvang vores livsvigtige flåde til at påtage sig en voksende driftsgæld på i alt 500 mio. kr. efter blot 4 år oven på eksisterende lån, der efter dansk målestok ville være ensbetydende med en gældsforøgelse på 50 mia. kr. på kun én erhvervsgren.

Slemme tider, når man tænker på den skumle sammenrotning af republikanere og socialister med deres akademiske lejesvende i administrationen, der klarede at camouflere vore nationaløkonomiske regnskabstal, så fordoblingen af udlandsgælden blev fortiet til langt efter lagtingsvalget. Nu beløber den sig til 7.000 mio. kr., hvad der ville svare til 700 mia. kr. i samlet udlandsgæld efter danske forhold. Det vil sige dobbelt så meget som Danmarks gæld for øjeblikket.

Men dog gode tider, når man tænker på, at det socialistiske landsstyre nu er blevet afløst af en bred koalition på 21 ud af 32 lagtingsmedlemmer, der spænder tværs over den social- og nationalpolitiske midte under Folkeflokkens ledelse.

Fra juli 1989 har vort landsstyre forsøgt at rette ubalancen mellem indtægter og udgifter og forbedre den offentlige likviditet. Desværre har vi hidtil kun brugt traditionelle skatter, indkomst- og udgiftspolitiske midler, i en sådan grad, at det gribede i skatteborgernes rækker.